

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Aalborg Kommune og Vandbygningsdirektøren i Fællesskab beregnet til 104 500 Kr. Hvor meget denne Udgift kapitaliseret betyder, altsaa hvor stor en Vedligeholdelsesfond der skal oparbejdes af Bro-Øren, afhænger noget af den Rentefod, man vil anvende, men fra det Tidspunkt, da Broafgiften bortfalder, forhaabentlig samtidig med at Lillebæltsbroen aabnes, paaløber der aarlig Broen en øget Gæld svarende til Drifts- og Vedligeholdelsesudgifter paa 104 500 Kr., foruden at den nuværende Gæld skal forrentes Aar for Aar, indtil Bro-Øren kan udløse Gælden. Det vil altsaa ses, at man maa regne med en Forlængelse af Bro-Ørens Eksistens i 2—3 Aar, for at Broafgiften kan udløses saaledes som forudsat. Jeg forstod paa Udtalelser af en af de ærede Ordførere, at man mente, at denne Bro-Øre vilde blive ved at løbe. Den vil efter dette Lovforslag ophøre, naar en Vedligeholdelsesfond er tilvejebragt, saaledes at Broens Vedligeholdelse og Drift kan hvile i sig selv. Det er Hensigten, naar Broens Gæld er betalt og Vedligeholdelsesfonden tilvejebragt, at Driften og Vedligeholdelsen da skulde overtages af Aalborg Kommune, hvorunder den naturligst bør ligge, og det foreslaas, at den til Broafgiftens Afløsning fornødne Overenskomst med Aalborg Kommune skal godkendes af Rigsdagens Finansudvalg.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) vil nok stemme for § 1, der ordner hele Broafgiften, men vil ikke fremskaffe Pengene. Det er jo en letkøbt Stilling, som man kun kan tage, naar man repræsenterer et Parti som Retsstatspartiet. Det ærede Medlem henviser til at skaffe Penge til denne Afløsning gennem en Grundværdistigningsafgift. Dette vilde sikkert, saaledes som de politiske Forhold er her i Rigsdagen, kræve en saa lang Behandling, at det næppe vilde være muligt i de første Aar at faa Broafgiften afløst ad den Vej.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard refererede, at det ikke var Meningen foreløbig at anvende Lyntog om Morgenen fra Jylland til København. Det er rigtigt. Det er den næste Etape; der skal her sættes et nyt Sæt Lyntog ind, som skal bestilles, som vi ikke har i dette Øjeblik. Hvornaar det vil ske, kan jeg ikke sige lige nu. Vi ved godt, hvorledes disse Lyntog skal se ud; det skal være Lyntog med 4 Vogne i Stedet for de nuværende 3; vi vilde gerne anvende Staal-aluminium i Stedet for Staal for at gøre dem lettere, og vi kunde for saa vidt være klar til at bestille dem, hvis man ikke naturligt ønskede nogen Tids Erfaring med de Lyn-

tog, der nu kommer, med Hensyn til deres Driftssikkerhed o. s. v. Spørgsmaalet er altsaa for Statsbanerne kun, hvornaar man har erhvervet den fornødne Erfaring til, at man kan bestille de nye Lyntog, og saa afhænger det i øvrigt af Rigsdagen, hvorvidt og hvornaar den vil give Bevilling til disse Lyntogs Anskaffelse.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Minister udtalte, at Retsforbundet nok vilde være med til at give Færdselebroen over Broen fri, men ikke til at skaffe Indtægterne til Veje. Det glæder mig dog at høre, at den højtærede Minister ikke udtalte sig mod den Tanke, jeg havde fremsat, men ene synes at have Betæneligheder med Hensyn til Gennemførelsen. Naar den højtærede Minister synes at være enig i Tankens Berettigelse, saa er det dog ikke os, der er noget i Vejen med, men de ærede Medlemmer og de Fraktioner i dette høje Ting, som ikke vil være med til at gennemføre det, der er rigtigt, men vil gennemføre det, der er forkert, for at skaffe denne Dækning, og der er ikke Tvivl om, at hvis Socialdemokratiet fulgte sin egne Principper sammen med Det radikale Venstre og rejste en Kamp mod hele den forfærdelige Svikmølle, vi er inde i med Hensyn til de Værdistigninger, der gaar i de private Lommer, da vilde et saadant Forslag kunne gennemføres. Naar den højtærede Minister gaar den modsatte Vej og gaar ind i denne indirekte Beskatning for at tilvejebringe disse Beløb til Dækning, saa kan det ikke være nogen Bebrejdelse imod os, men maa være det imod Ministeren, fordi det er der, der svigtes, det er ikke fra Retsforbundets Side.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede det direkte Spørgsmaal til mig, hvordan man skulde bære sig ad, naar Grundværdierne faldt. Jeg vil takke det ærede Medlem, fordi han har givet mig Lejlighed til at sige et Par Ord om dette Spørgsmaal. Det synes at være ejendommeligt for det ærede Medlems Retsopfattelse, at han er tilfreds med og synes, at det gør ikke noget, om der tabes Penge i Strib, naar man til Gengæld kan tjene Penge i Fredericia. Det er dog en underlig Opfattelse, at man mener, der er den mindste Tilfredsstillelse i, at man flytter Grundværdierne, naar Folk i Strib alligevel sidder med Tabet. Jeg indrømmer, at en Grundværdistigningsafgift isoleret ikke kan løse Spørgsmaalet; men naar vi har stillet vore Forslag om Overgang fra Skat til Skyld, saa giver man netop et Ækvivalent ved, at Grundværdien nedsættes paa det Sted, hvor Værdierne